

Nỗi Đau Muộn Màng

Vừa chậm

Tặng Trường Đình

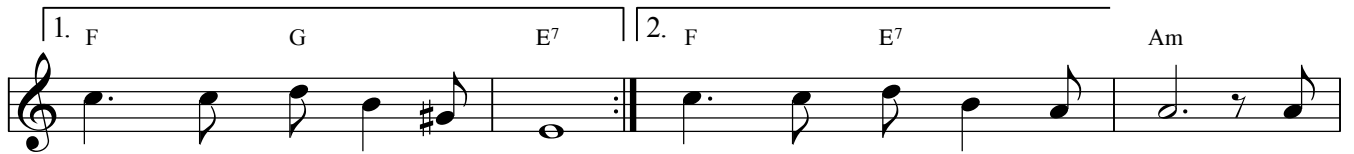
Ngô Thụy Miên

Mưa rơi là nước mắt tình đã phai rồi. Mây trôi là nỗi nhớ tiếc thương mà
Mong manh đời như lá vàng úa trên cành. Long lanh giọt lệ ẩm khóc cho tình

thôi. Hạnh phúc sao mắt môi em còn chơi với sao trái tim anh còn chưa
xanh. Còn đây bao tháng năm âm thầm anh mang bao vấn vương cho đời thên...

ngươi những xót xa một thời. thang những nỗi đau muộn màng. Anh

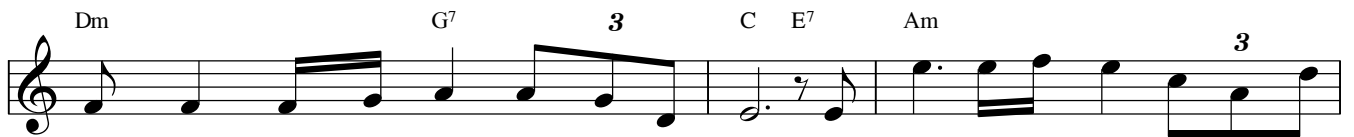
nhớ có mùa Thu mây giăng lối. Cơn mưa buồn tóc rối ướt bờ

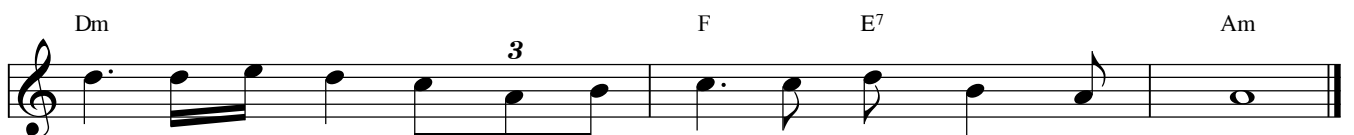
môi. Em đã trao anh nụ hôn đầu vòng tay ấm vui. Anh hát cho

em bài tình ca đôi mươi. Lang thang tìm đâu thấy người đã đi rồi.

Mênh mang đường phố vắng bước chân lẻ loi. Người hỏi em có nghe lá vàng rơi

rơi em có hay khi mùa Thu tới ta mất nhau một đời.